

Inc.
1422

Brockhaus ad e. sigillat. 1

solemnitatem pasce venerat in iherusalē. Et quia aliqui reputabant iesum esse vetum ebristū. Illi aut seducti a iacerdotibus reputabant eum magū: et ideo si occidetur dum solemnitate pascbsli timebant periculosa seditionem populi. Propter quod consulebant morte eius post festū differris: tamē istud consiliū postea mutarūt. Et inuenient oportunitatē eū capiendi p iudā ut dicet infra.

Quā aut esset iesus in betbania: in domo symonis leprosi. Accessit ad eū mulier babēs alabastū yngenti preciosi: et effudit sup caput ipi^r recubentis. Ydōtes autē discipli in di gnari sī dicētes. Ut qd pōtrio bec^r potuit. n. vnguentū istud venundari multo: et dari paupib^s. Sciens autē iesus: sit illis. Quid molesti estis buic mulieri: opus enī bonū operata ē in me. Nā semp paupes babetis yobiscū: me sūc rion semper habbitis. Mittens enim bec vnguentum hoc in corpus meum sō se pelicudum me fecit. Amē dico vobis vbi cunctū predicatum fuerit boceuangelium in toto mundo: dicetur et Q bec fecit in memoriam eius.

Tertia particuls prime partis. In qua ponitut venditio nis christi occasio. Judas enī cupidus motus f. cri sti venditionem: vt posset recuperare per boe vale. gueti super caput eius iesiū. Et hoc est quod dicit iesiū etem eler iesus in betbania. Illud fuit factum sexto die ante passionem christi. Et babetur iobannis duodecimo. Sed hie reolitur a matheo: quia fuit occasio venditionis christi. Et dictum est iam. In domo symonis leprosi.

a iii

Iste n. nō erat leprosus quia iam fuerat curatus a chris-
to: renumerat tamen nomen leprosi sicut Matheus post
vocationem ad statum apostolicum adhuc vocabat publicanus:
ut dictum est super ioban. decimo capitulo. Accessit ad eum
mulier. Ista fuit maria soror lazari. ut dicitur Iohannis
duodecimo. Habens alabastrum. Id est vasculum sa-
ctum de alabastro: quod est genus matmoris candidi. Quia
tale vasculum optime conseruat vnguentum in terra illa. Et
hoc est quod dicitur. Vnguenti preciosi. Id est contenti-
ui vnguenti. Advertendum tamen quod vnguentum hoc vo-
catut lachrima fluens de arboreibus que est multum preci-
osa in terra illa: quia valet ad multa medicinalia. Effu-
dit super caput ipsius. Sicut effunditur aqua roseacea
propter refrigerium et odorem. Recubantis. Id est re-
sidentis in mensa: quia faciebant magnum festum christo
et discipulis eius. Et lazatus qui fuit suscitatus ab eo: erat
vnum de discubentibus. sicut habebatur iohannis duode-
cimo. Videntes autem discipuli indignati sunt. Hic po-
nitur plurale pro singulari secundum communem modum lo-
quendi: quia quod unus de aliqua societate facit: tota so-
cietas dicitur facere. Solus enim iudas mutmurauit: ut
habebatur expressus iohannis duodecimo. Tiel si forte ali
qui mutmurauerunt fuerint ab eo incitati dicentes. Ut
quid perditio hec. Putabat enim iudas vnguentum per-
ditum propter hoc quod non habebat apud se premium.

Hoc autem venindari multo. Istud expressus ponit
tur iohannis duodecimo: ubi dicitur quod poterat vendi pro
trecentis denariis. Et dari pauperibus. Non dicebat
hoc iudas compatiens pauperibus: ut haberetur iohannis
duodecimo. Sed dolebat quod vnguentum non fuerat sibi tra-
ditum ut eius premium sibi retineret et furaretur. Scies
autem iesus. Logitationem scilicet malignam inde. Quid
molesti estis huic mulieri? Quasi diceret sine causa: cuius
ratio subditur. Opus enim bonum operata est in mes-

nam semper pauperes habebetis vobiscum. Quasi diceret semper potestis recuperare ad faciendum illis elemosinam. Me autem non sp̄ habebitis. Sed contrariū videtur math. vi. vbi dicit discipulis suis ecce vobis cum sum usq; ad cōsūmationē seculi. Sed hoc intelligit de esse cū homībus p̄ grātiā: et etiam sacramentaliter in sacramento altaris. Sed illis modis noui possunt sibi corporalia obsequia exhiberi. sequitur. Mittens n. b. e. vnguentū hoc in corpus meū ad sepeliendum me fecit. Quasi diceret in hoc facio p̄figurauit sepulturam meam futuram de propinquio. Unde iohannis duodecimo dicitur qđ precepit partem vnguenti ad sepulturam suam reservari. Unde credendo est qđ hec mulier hoc fecit edocita a spiritu sancto. sequitur. Huic dico vobis vbi cunctus predicatum fuerit hoc euangelium in toto mundo. Hoc est factū buiis mulieris pertinens ad euangelium christi. Dicitur et qđ hoc fecit in memoriam eius. Id est ad laudem eius recitatibit tanquam factum virtuosum: et hoc patet adimplerū.

Tunc abiit unus de duodecim: qui dicebatur iudas scariob ad principes sacerdotum: et ait illis. Quid vultis michi dare: et ego vobis eum tradam. At illi consti-tuerunt ei triginta argenteos. Et exinde querebat op̄ortū iuratē ut eum traderet.

Quarta particula prime partis: in qua describitur venditionis christi modus et ordo. primo cōzum ad tempus. enim dicitur. Tunc. Id est feria quarta quādo principes sacerdotū fuerūt congregati ad tractandū de morte xp̄i ut dictū est. Abiit unus ex duodecim. scilicet ex principalib; xp̄i discipulis. Qui dicitur iudeus. Hoc dicit ad drām alteri iudei qui fuit frater Jacobi minoris. Et notandum quod scariob est nomen ville de qua erat originis iudas proditor: propter quod inde cognominabatur. Id principes sacerdotum.

Quos audierat esse congregatos ad tractandum de morte christi. Quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradaz. Occulite scili, et sine strepitu, propter quod mutauerunt consilium predictum. At illi constituerunt ei. Id est ex pacto firmiter promiserunt. Teginta argenteos. Nummus valebat decem nummos visualles: et per consequens triginta argentei valebant trecentos de nummis visualibus, ut patet manifeste si multiplicentur triginta per deceni. Et sic in venditione christi recuperavit valorem predicti vnguenti. Et exinde querebat oportunitatem. Scilicet temporis et loci. Ut eum tradaderet. Scilicet occulere: quod adimplerit in nocte die sequentis, ut infra patebit.

Prima autem die azimorum accesserunt discipuli ad Iesum dicentes. Ubi vis paremus tibi comedere pascha? At Iesus dixit. Ite in civitatem ad quendam: et dicite ei. Magister dicit: tempus meum prope est: apud te facio pascha cum discipulis meis. Et fecerunt discipuli sicut constituerunt illis Iesus: et paraverunt pascha. Vespere autem factum discubebat cum duodecim discipulis suis.

Secunda particula principalis primi capituli: in qua describitur ipsius Christi vendiri traditio. Ubi quatuor tanguntur. Quia primo premititur paschale communium ad proditoris renocacionem. Secundo instituitur eucharistie sacramentum ad fidelium refectionem. ibi Lenatibus autem. Tercio predicitur discipulorum scandalum ad ipsorum premunitionem. ibi Tunc dixit illis. Quarto subiungitur Christi desiderium ad nostram redemptionem. ibi Tunc venit Iesus. Dicit ergo sic. Prima autem die azimorum. Huius dies fuit feria quinta que erat vigilia pasche. In qua imolabatur.

tur agnus paschalis ad vespere illius dicitur: que erat dies
 quarta decima primi mensis. Et tunc tenebantur vesci pa-
 riibus azimis usque ad vespere vigesime prime diei eius-
 den mensis. Et habetur exodi duodecimo. Aduertendum
 tamen est quod greci dicunt christum cenasse cum discipulis su-
 is ante passionem suam tredecima die primi mensis. Ita
 quod anticipauit imolatiouem agni paschalis per unam die.
 Quia preuidebat se passum in era stium quando debe-
 bat agnus imolari secundum legem. Hoc autem probant
 ex euangelio iohannis decimo octavo. Ubi dicitur quod indei-
 ducentes christum ad pilatum non intrauerunt in pretori-
 um: ut noui contaminarentur: sed ut manducarent pascha.
 Ex quo concludunt quod eadem die passus est: in qua imola-
 bant agnum paschalem scilicet decima quarta die mensis
 primi. Et per consequens die tredecima cenauit cum disci-
 pulis. Ex quo ueterins concludunt quod christus consecit cor-
 pus suum in pane fermentato: quia iudei non vesceran-
 tur azimis ante vespere am decime quarte diei. Ex quo uel-
 terius in tantam insaniam prorumpunt quod dicitur ad Matthe-
 um ad Marcum et Lucham falsum scripsisse. quia describuit
 christum cenasse cum apostolis prima die azimorum: in qua
 agnus paschalis imolabatur. Propter quod dicunt uel-
 terins. Quod Iohannes qui scripsit posterior: in hoc correxit
 eos duodecimo capitulo dicens: Ante diem festum pasche.
 Ubi consequenter agitur quando lanit pedes discipulorum
 suorum: et eadē nocte traditus est. Sed ista sunt falsa et er-
 ronea. dicere enim quod in scriptura canonica sit aliquid fal-
 sum: est erroreum cum sit tradita a spiritu sancto. Et ite-
 rum si concedatur esse falsa in aliquo loco: per consequens
 noui potest babere aliquid firmum. atque in alijs locis. ut at-
 guit Augustinus in epistola ad Hieronimum. Item quod
 dicunt christum consecuisse in fermentato: hoc est contra Christi
 fastum qui fuit doctor grecus: qui dicit super Matthe-
 um. aperiisse dominus demonstravit quia a principio
 circumcisio[n]is sue usque ad diem pasche extenuus non erat

contrarius diuinarii legum. In lege autem precipiebatur
q[uod] carnes agni paschalis comedere cum panibus azimis.
Ergo in illa cena ultima in qua consecrat corpus suum erat
panes azimi. Et propter hoc benescritus Mathewus qui
scribit prima die azimorum tc. Quod autem arguitur
de Iohanne qui dicit q[uod] indei non introierunt pretorium
ne impediatur a m[isericordia] educatione pasche. Dicendum q[uod] pa-
schal accipitur non pro agno paschali qui fenerat inolatus
nocre precedenti: sed pro azimis panibus quibus prebantur
q[uod] homo esset mundus. Ad secundum quod arguitur
de euangelio iohannis duodecimo Ante diem festum. tc.
Dicendum. est q[uod] quindecima die mensis primi: illa erat
dies festinitatis pascalis. Que tamen festivitas incipie-
bat a vespere dici precedentis. Et propter hoc illa eadem
die incipiebant comedere azimos panes in vespere. ut pa-
ret ex predicis. Ex quo patet q[uod] iohannes non contra-
dicit alijs: sed magis conuenit cum eis. Sequitur. Ubi
vis parvus tibi comedere pascha? Id est agnum pascha
le. Et iesus dixit: sic in cunctatem ad quendam et dici-
te ei. magister dicit. Mathewus hic loquitur generaliter
quia christus non expressit illis nomen illius ad quem de-
bebant ire. Tamen dedit eis signum per quod poterant
determinate cognoscere. Secundum q[uod] habetur Mathewi
decimo quarto ubi dicitur sic. Occurrit vobis homo lage-
nam aque baniulans sequimini eum: et quocunq[ue] introierit
dicite domino dominus. tc. Tempus meum. Scilicet pati-
endi. Prope est apud te facio pascha cum discipulis me-
is. Quasi dicaret: prouide mihi de loco et cibo. Unde cre-
ditur q[uod] ille erat discipulus christi occultus tamen. p[ro]pterea
q[uod] christus ita pauper erat q[uod] nec domiciliu[m] habebat nec
vnde posset cibum paschalem emere. Sequitur. Vespe-
re autem facto. Quia illa erat hora comedendi agnuz pa-
schalem. Discubebat cum duodecim discipulis suis

Ex quo patet quod quantum erat in se reuocabat proditorum amore primo: cum esset unus ex duodecim: et tamen non repulit illuz a conuiuio agni paschalisi: licet eius proditio non lateret eum.

Et edentibus illis dixit. Amen dico vobis: quia unus vestrum me traditurus est. Et contristati valde ceperunt singuli dicere. Numquid ego sum dominus. At ipse respondens ait. Qui intingit mecum manum in parapside: hic me tradet. Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo.

Hic reuocat proditorem dolore: predicendo coram eo passionem suam: que debebat esse discipulis suis materia doloris. Et hoc est quod dicitur. Amen dico vobis quia unus vestrum. Id est duodecim discipulorum principium. Ade traditurus est. Et contristati valde. Et hoc solum propero mortem magistri sui futuram contristati sunt sed quia quislibet timebat de se ne esset ille qui debebat eum tradere. propter quod. Eepernit singuli dicere. inquit ego sum dominus. Quia quislibet debet sibi timere de peccato futuro quantumcumque sit sanctus. At ipse respondens ait: qui intingit mecum manum in parapside: hic me tradet. Hoc non poterant perpendere quis esset determinate: quia omnes comedebant in eodem vase in quo erant carnes agni paschalisi posite. Filius quidem hominis vadit ad passionem suam sicut scriptum est de illo. Psaye quinquagesimo tertio: ubi dicitur sic. Tanguis ouis ad occasionem ducetur. Et danielis nono post hebdomadas. lxxij. occidetur christus et in pluribus alijs locis similiter babetur.

Se bonum illi per quem filius hominis tradetur: boni

erat ei si natus non fuisset homo ille.

Hic tertio reuocat proditorem timore: prædicendo ei per
nam damnationis sue dicens. Ne autem homini illi per
quem filius hois traderetur: bonum erat ei: si natus non fuisset
homo ille. Dominus enim malum accipitur hic: pro ho-
mo, minus autem malum est non esse simpliciter: quod else dam-
natuni. Quia et si non sit minus malum ratione pene adiu-
tate que non priuat totum esse creatum: minus tamen est ra-
tione culpe mortalis: que inseparabiliter adberet damage-
tis. Et ipsa non solum priuat quoddam esse creatum sicut
pena. Sed etiam priuat homini ius infinitum felicitatis diu-
num: propter quod esse miserum miseria culpe mortalis
eternaliter. Hoc est peius quod sit non esse simpliciter.

Respondens autem iudas qui tradidit eum dixit. Num
quid ego sum rabi? Ait illi. tu dixisti.

Hic quarto reuocat proditorem pudore. Quia ille ostē-
dit se suau proditionē cognoscere. Et hoc est quod dicit. Re-
spondens aurum iudas qui tradidit eum dixit: nimquid
ego sum rabi? Si enim iudas alijs de hoc querentibus ta-
cuisset: reddidisset se eis suspectum. Ait illi. tu dixisti. Et
in hoc delirum suum alijs non publicavit: sed conscientie.
iude significavit se eius delictum scire. Poterat enim per
hoc verbum mentem iude sic mouere: quod alios latcerat.

C Enantibus autem eis accepit iesus panem et be-
nedixit: ac friggit. deditque discipulis suis et ait:
Accipite et comedite hoc est corpus meū. Et accipies cali-
cem. ḡras egit: et dedit illis dicens. Bibite ex hoc omes.

Hic est sanguis nelli noui testamēti: qui p̄d multis effū-
derut in remissionem peccatorum.

Secunda particula secunde partis in qua instituitur eu-
charistie sacramentum ad dominici passionis recordatio-
nem. Et dividitur in tres ptes. qz primo describit bu-
ius sacramenti institutio. Secundo predicatur immortalis
vite inchoatio. ibi dico auz̄ vobis. Tercio pro utraq̄ redi-
ditur gratiatū acrio. ibi et hymno dicto. Circa primum
ad uerendum q̄ istud sacramentū sub duplice specie insti-
tuitū est scilicet panis. et vini: quia panis conuertitur in cor-
pus christi: et vinum in sanguinem. et iste cōuerſiones fuit
separatiū qz christi sanguis fuit separatus a corpore vel a
carne in passionē: hoc autem sacramentū ut dictum est in-
stitutum est q̄ uasi quoddam memoriale illius passionis: et
ideo consecratio carnis et sanguinis fuit sub speciebus di-
stinctis. Considerandū q̄ sub utraq̄ specie est totus xp̄s.
qz sub specie panis est tantum corpus ex vi cōuerſione vel
sacrameti. sanguis autem et anima et diuinitas sunt ibi ex
concomitantia naturali et inseperabili. Similitet sub spe-
cie vini sanguis tantum est ibi ex vi sacramenti: cetera aut̄
ex concomitantia ut diffusus tractatur quarto sententiā p̄.
Dicit et go. Lenāribus aut̄ illis. i. postq̄ comedērāt car-
nes agni pascalis anteq̄ surgerēt de cena. Accepit ie. pa.
Quia ubi terminat figura: ibi deber incipere uias. agn?
aut̄ pascalis erat figura huius sacramenti et ideo institutū
est post comedionē agni. Et bñdixit. In hoc dedit nobis
exemplū q̄ ante sumptionem huius sacramenti debet mens
eleuari in deū. Et fregit de. di. suis. Inter quos erat iu-
das ut dicunt sancti cōmunitet. Licet bylarius dicat cōtra-
rum. Ratio aut̄ quare xp̄s dedit ei corpus suum fuit: qz
peccatum eius erat discipulis alijs occultū: et propter hoc
in ecclēsia obseruatū: q̄ peccatori occulto eucharistia non
negatur. Et ait accipite et comedite hoc est corpus meū.
Si enim verbum christi tanta est virtutis: q̄ fecit de nihilo
omnē creaturā: nō est mitū si yna creaturam cōuertat in ali-

am. Et accipiens calicē. sepātim consecrabat sanguinem a corpore ratione predicta. Gracias egit. Eadem ratione sicut in cōsecratione corporis dictū est. Sequitur. Hic est san. mie. nō. testa. Id est ad cōfirmationē noui testamenti. Quia sicut vetus testamentū est in sanguine animalium impolatorū. vt habetur expo. xxiiij. Ita nonum testamentum sanguine christi consecratū est. In quo apparet excellētia noui testamenti respectu veteris. Ut arguit apostolus ad hebreos nouo. Qui pro multis effun. in te. peccatorū. Dicit aut̄ pro multis. Quia sanguis christi pro omnib⁹ effusus fuit quantū ad sufficiētiā; quantū autem ad efficiātiā non fuit effusus pro omnibus.

Dico aut̄ vobis; non bibam āmodo de hoc genimine yitis ysaḡ in diem illum cum illud bibam in tempore patris mei. Hie consequenter predicitur eterne vite inchoatio. Quia perceptio huius sacramenti dat vitam eternā. Sed q̄ dicit salvator iohani. vi. qui manducat meam carnem: t̄ bibit meū sanguinem habet vitā eternā. Dicit ergo. Dico aut̄ vobis: nō b̄bā āmodo. hoc est ab hora qua instituit hoc sacramentū. De hoc genī. vi. Hoc est de vino qui generatvitē in vita. Isaḡ in diez illum cū illud bibam nouū. i. nouo modo. Hoc sunt impletū: quando post resurrectionem suam comedit t̄ bibit cū apostolis suis: ad declarationem sue resurrectionis. Ut habetur luce ultimo. Et tunc bibit nouo modo: quia corporis suum non erat tunc passibile t̄ mortale: sed gloriosum non indigens cibo vel potu. Sed solum comedit ad declarandum veritatem sue resurrectionis ut dictum est. In regno patris mei. Id est ego tūc existēs in regno patris mei. bibam tunc yobiscum modo predicto. Licet enim christus fuerit beatus ex parte anime ab instanti conceptionis: et p̄ tecum tamen corporis erat viator: t̄ passibilis ante resurrectionē suam. Sed completa resurrectione fuit beatus in anima et in corpore.

Et hymnū dicto exierunt in monūtem oliveti.

Hic consequēter ponit̄ur pro predictis graciārū actio. Dicit ergo. Et hymno. Id est cantico diuine laudis. Dicto. Pro sacramētū institutione: et noue vite denunciatiōne: scilicet in loco ubi ista erant facta. Exierunt in monūtem oliveti. Hoc est versus mōtem oliveti. Quia locus ad quem xp̄s cr̄dit in quo fuit captus: erat situs in pede mon̄is oliveti ut dictum est.

Tunc dixit illis iesus: omnes vos scandalum patie-
mini in me in ista nocte. Scriptū est enīz. Percutiam pa-
storem: et dispergetur oves gregis. Postq; autē resurrepe-
to: precedam vos in galileam.

Tercia particula secunde partis: in qua predicitur di-
scipulorum scānoalū ad corū p̄emunitionē. Et primo pre-
dicitur in generali respectu omnīū. Secundo in sp̄ciali re-
spectu petri. ibi Respondens autē. Dicit igitur. Om̄is
vos scān. pa. Id est ruinā in peccatum. In me. Id est re-
cedentes a me propter timorem būmanū. In ista nocte:
Futura enīz contingētia predicit eis certitudinaliter et de-
terminato tempore: vt cognoscant ipsum esse dēū: qui po-
test talia cogi oscere propria virtute. Scriptū est enīz.
zacharie. xiiij. Percutiā pasto. Id est xp̄iu. Et dispe-
geuntur oves. Id est discipuli ex timore fugientes. Elduer-
rendū tamen q̄ zacharie. xiiij. invitatur verba: licet sit ea-
dez sententia. Quia ibi ponit̄ur prophetia ac si propheta
loquatur ad dominū dicēns: percutē pastorez. tc. Hic autē
ponit̄ur ac si dominus loquatur dicēs percutiā pastore. tc
Quia id est verbum domini et prophete: licet diuersimō-
de. Quia ip̄ius dñi p̄cipaliter et ipsius prophete instru-
mētāliter. Postq; aut̄ resur. Hoc audit̄ ad cōsolatiōnez
eo z: vt q̄ audita ei⁹ morte erāt desolati: audita ei⁹ futura
resurrectiōe es̄t aliqliter cōsolati. Precedā vos in gal.
Mō solū pm̄ittit eis visionē suaz in beatitudine: et in loco
multū distāti: sed in r̄giōe p̄p̄iuqua scilicet in gallilea.

Respōdens autē petr⁹ ait illi. Et si oēs scandalizati fuerint
in te: ego nūnq̄ scandalizabo. Ait illi ihesus. Amē dico
tibi: quia in hac nocte antequam gallus cāntet: ter me nega
hīs. Ait illi petrus. Etiam si oportuerit me mori tecum:
non te negabo. Similiter omnes discipuli dixerunt.

Hic specialiter predicit scandalum petri. Respondēs
autē petrus. Quia erat ceteris feruētior. Ait illi. Et si
omnes scādalizati fuerint in te. tc. In hoc noui menticbat:
quia sic babebat in mente. sed presumptuose loquebat: nō
considerans debilitatem fragilitatis sue: propter qđ gra-
uius ceteris permisus est eadere. Et iterū: quia futurus
erat pastor ecclēsie: vt ex suo casu searet alīs condescendēs.
Ait illi ie. Amē dī. tī. antec̄ gal. ean. ter me nega. Aldar,
pīm. dicitur exp̄ressi⁹: antec̄ gall⁹ bis vocē dederit: ter me
es negaturus. Au gusti. in librō de cōcordia enāgelistarū
dicit. q̄ tercia negatio petri fuit inchoata etiā ante primū
cantū galli: antec̄ tamē eslet cōsumata: gallus cantauit
q̄ negatio scōm totalitatē suam accēpta: habet aliquem
tractum temporis. In hoc enim includitur vētbum illorū
qui dicebant petro tu ex illis es: et argūmentum quōd ad-
ducebatur ei⁹: quella eius: et negatio petri sequens. Et sic
patet q̄ bene potuit inchoari illa negatio antequā gallus
primo cantaret. et post terminari. Matheus ergo Lucas et
Jobā. qui dūcunt petrum ter negasse christum ante pri-
mū gall⁹: utrum: loquuntur babendo respectum ad ne-
gationē. et dōctiōinem. Et q̄ cus autem qui dicit tertiam
negationē petri esse post primū galli cantum et aurē secū-
lū: loquuntur babendo respectum ad negationis cōsuma-
tionem. Alii illi pē: us et si oportuerit me. tc. Petrus et
alii discipuli hoc dicendo noi dixerunt mendatiū: quia sic
dixerāt: an: roze; dixerunt tamen falsū: quia contrarium
accidit.

Tunc venit iesus cu[m] illis in villâ: quæ dicitur gethse-
manî. et dixit discipulis suis. Sedete hic donec vadâ
illuc et orem. Et assumpto petro et duob[us] filiis zebedei: ce-
pit conticari et mestis esse. Tunc ait illis. Christus est aia-
mea usq[ue] ad mortem. sustinete et vigilate mecum.

Quarta particula secunda partis: in qua ostendit xp[istu]s de-
siderium ad nostrâ redēptione. q[uod] ostendit tripliciter xp[istu]s.
Primo anxiando. secundo orando: ibi. Et progressus pu-
llû. tertio pditori occurrente: ibi. Ecce appropinq[ue]bit.
Litca primi aduerten dū: q[uod] anxietas animi est passio cau-
sata ex apprehensione magni mali de primo inimicis im-
possibilis ad euadendū. Christus autem videbat morte acer-
bissimam sibi de proximo inimicentem et nō evasibilem: q[uod] scie-
bat hoc esse determinatū a deo parte. a cuius determinati-
one nō poterat declinare: cu[m] nō posset peccare. Ista tamen
necessitas libertatem arbitrii nō tollebat: igit ex tali morte
sic inimicentem: xp[istu]s habebat materiam maxime anxietas.
Itē pars sensitiva nō allenabat a tali anxieta: ex con-
replatione diuine essentie: seu prop[ri]tati voluntatis q[uod]
erat in superiori parte esse. nō fieret inflatum in inferiore.
vt sic esset ibi dolor partis sensitiae maximi. ad nostrâ re-
dēptione. Ex quo ergo ex tali anxieta: xp[istu]s nō fugiebat:
sed magis venit ad locum ubi pditorum oculi sciebat.
ostendit desiderium ad nostrâ redēptionem. hoc est q[uod]
dicit hic. Tunc venit iesus illis. Id est dicit s[ic] suis.

In villa que dicitur gethsemani. Illa enim villa erat sita
in pede montis oliveti. Et p[ro]pt[er] hoc dicit Luche. xxij. q[uod]
venit in monte olivay. In fratre illius villa erat quidam
ortus contemplacioni aptus: ac intravit iesus: ut dicit
Jobānis. xvij. et ultra torretem cedron. ut dicit idem. 3.
quis pallis iosephat est intermedia intet montem oliveti

et divitatem ierusalem. torrens autem cedron currit per me-
diū illius vallis. Et sic patet quod euāgeliste concordant de lo-
eo; licet ipsum diversimode nominent. Et dixit discipulis
suis. sedete hic. Hoc dixit octo apostolis; quod iudas non erat
ibi; et tres secū duxerunt. unde sequitur. Et assumptio petro
et duobus filiis zebdei. Iste enim tres erant magis famili-
ares ipsi Christo; et ad eum secreta magis admittebātur quam aliis;
ratio autem facta est supra. xvij. ca. Lepit contrastari et me-
stus esse. Hoc fuit ad ostendendū veritatē humanae nature
Et quod ista tristitia fuerit maxima subdit. Christus est anima
mea usque ad mortem; et potest hunc usque accipi dupliciter; uno
modo intensius; quod tantū intensa erat quantum poterat esse;
ut ipsum est. Alio modo extensius; quod durauit usque ad horam
mortis. Sustinetur hic et vigilare mecum. Quād amici spe-
ciales qui debent in angustiis amicis assistere.

Et progressus pusillū procedit in faciem suam orans;
et dicens. Pater mihi: si possibile est transeat a me ca-
lix iste veritatem inquit sicut ego volo; sed sicut tu. Ererunt ad
discipulos suos et inuenient eos dormientes; et dicit petro sic.
Non potuistis una hora vigilare mecum; vigilate et orate ut
non interris in temptationem. Spiritus quidem promptus
est; caro autem infirma. Iterum secundo abiit et orauit di-
cens. Pater mihi: si non potest hic calix transire nisi bibamus
illuminatis voluntas tua. Et venit iterum et inuenit eos dor-
mientes. Erant enim oculi eorum grauati. Et relatis illis;
iterum abiit et orauit tertio cumdem sermonem dicens. Tunc

Venit ad discipulos suos et dicit illis. Dormite iam et re-
quiescite.

Hic ostenditur christi desiderium ad nostrā redēptionē: quia per orationē offerebat sp̄ritū deo patrī pro nobis; q̄ quidē oratio ostenditū perfecta: quia solitaria cūm dic̄tur. Et progressus pusillū. Recedens aliquātulū a pre-
dictis tribus apostolis: quia oratio est elevatio mentis in
deum: quod melius sit quādō bono est sequestratus ab a-
llis. Secundū quia būnūlīs: qđ notatur eum dic̄it procidit
in faciē suam. Tertiū quia deuota cūm dic̄it. Pater mi.
Quarto quia recta: qđ voluit contrarie predestinationi di-
vine quod notatur cūm dic̄itur. Si possibile est transeat
a me calix tē. Sed voluntatem suā supponit voluntati di-
vine dicens. Verūtamen non sicut ego volo: sed sicut tu.
Quinto charitatina: quia in agonia moris positus dul-
citer suos discipulos visitabat. vnde sequitur. Et venit ad
discipulos suos. t cetera. Et dicit petro sic. Quasi dicat
non ostendis tantū feruorem factō: qđ verbo. sequitur:
Erigilate et orate: vt non intretis in tentationē. Id est non
superuenientem a tentatione de proximo iminenti; sicut fu-
erunt postea superati. Spiritus quidem promptus est:
Id dicendū scilicet qđ estis parati pro me mori: vt patet ex
precedentibus. Lato autem infirma. Id sustinendam
iminentē tentationem. Hoc autē dixit christus: quia apo-
stoli dixerant ex magno sp̄itu prius mortem subire: qđ
ipsum negare. eius tamē contrariū fecerunt impulsu car-
nali. Iterū secundo abiit et orauit eundem sermonē. tē.
Ebi iterat orationem: ostendens qđ oratio debet esse conti-
nua. similiter itera et visitationem discipulorū suorū: quia
opera charitatis debent esse conjuncta orationi. Et tre-
licitis illis: iterum abiit et orauit tertio eundem ser. tē.
Ter orationem replicat: sicut ter fuerat tentatus. vt pa-

mir. xiiij.ca. vt liberet nōs: p̄mo a maliſ p̄terit̄ per venia. Sed a presentib⁹ per tutelā. Terro a futuris p̄cantelā; Tunc venit ad discipulos suos. Et discipulos visitat: sicut ter orat ratione predicta. Et dicit illis. Quasi cō- partiens eis ppter tērationem de proximo eis imminentē. Dormite iam et rehescite. Id est parū poteritis hoc facere.

Ecce appropinqbit hora: et filius hominis tradetur in manus peccator̄: surgite canis. Ecce appropin- quabit qui me tradet.

Hic tertio ostendit xp̄i desideriū ad nostrā redēptionē, quia nō solū p̄to reī cū turba venientē expectauit: sed etiā occurrit eis. vt habeat Jobānis. xvij. Et hoc est quod dicitur hic. Ecce appropinqbit hora. Postq̄ enim dixe- rat discipulis suis: dormite iam et requiescite. vt dicit̄ est: dimisit eos aliquotulum quiescere. Postea cū sciebat iudā appropinquantē dixit eis. sufficiat: vt habeat M̄archi. xiiij. Et tūc enigilauit eos dices. Ecce appropinqbit ho. tc.

Advice loquete: ecce iudas vius de duodecimi ye- nit. et cū eo turba multa cū gladijs et fustib⁹ missi a principibus sacerdotū et senioribus p̄ opuli. qui aut tra- didit eū: dedit eis signū dicens. Quēcumq̄ osculatus fue- ro: ipse est: tenete eum. Et cōfestim accedēs ad jesum: dixit. Tu rabbi. Et osculatus est eū. Dixitq̄ illi jesus. Amice: ad qđ venisti? Tunc accesserūt et manus intecerūt in iesu: et tenuerunt eum:

Tunc est tertia pars principalis huius capituli: ubi de scribitur ipsius Christi traditi comprehensio. ubi tria describuntur per ordinem. Primum est ipsius iudei fraudentia: secundum est Christi patientia. ibi Et ecce unus. tertium discipulorum ignorantia. ibi Tunc discipuli. Ecce primus dicitur sic: Adhuc eo loquuntur. Sicilicet Christo cum discipulis suis. Ecce Iudas unus de duodecim. Id est de principalibus Christi discipulis. Venerabatur et cum eo turbam multam cum gla. tecum. Talem autem turbam adduxit: ne forte alii credentes in Christum: ipsius vel intenti eriperent. sequitur. Qui autem tradidit eum dedit eis si. tecum. Hoc autem fecit: ne loco Christi caperent Jacobum minorem: qui erat similis Christo in facie. propter quod dicebat specialiter frater domini. sequitur. Et oscularius est cum. In quo apparet maxima Christi inausuetudo: qui non negauit osculum proditori suo. Dixit illi Iesus. Amice: ad quid venisti? Quasi dicat: tu ostendis amiciciam signum: et agis positione de facto: quod patet ex hoc quod sequitur. Tunc accesserunt. Illi s. qui erant in coniuncta iudei. Et manus intenterunt in Iesum. Violentias certum erat ex parte ipso. Et tenuerunt eum. Quando noluerunt tenetus est et nouante.

Ecce unus ex his qui erant cum Iesu: extendens manum expeminit gladium suum. et percutiens seruum principis sacerdotum amputauit auriculam eius. Tunc ait illi Iesus. Conuerte gladium tuum in locum suum. omnes enim qui acceperrunt gladium: gladio peribunt. An putas. quia non possunt rogare patrem meum: et exhibebit michi modo plusquam duodecimi legiones angelorum? Quomodo ergo implebuntur scripturae? Quia sic oportet fieri.

Secunda particula tertie partis: in q̄ describitur ipsius
christi patientia: et hoc duplicitate. Primo facto. sedo ver-
bo: ioi In illa hora. Patientia autē christi facta ostendit
in hoc q̄ discipulos suos probabuit a defensione ei⁹. et hoc
est quod dicit. Et ecce unus ex his qui erant cū iesu. Iste
fuit petrus. vt habetur Jobānis. xvij. Extendens ma-
nu exemplum gladiū suū. Habebat enim duos gladios: vt ha-
betur Luche. xij. quos credo fuisse duos cultellos magnos
quibus ysi fuerāt in descensione agni paschalisi. Et per-
cutiēs se tuū principis sacer. am. au. ei⁹. Quē tamen sa-
vit christus tacu suo. vt habet Luche. xxij. Et i hoc adim-
plent christus quod pdixerat Matthēi. v. Benefacite his
qui oderint vos. Tunc ait illi iesus: conerte gla. tui. in lo-
cum suū. Prohibendo defensionē armorū. et ad hoc inducit
multiplicē rationem. prima ratiō rangū ibi. Unus. n.
qui acce. gladiū: gla. peribunt. Gladiū enī accipit qui eo
vitatur ad vindicātiōnē p̄p̄lā auctoritatē: et hoc est illicitum.
gladio autē vitatur sibi tradito: qui eo vitatur ad punitionē
malorū zelo iusticie. sicut principes qui auctoritatē babēt à
deo: quia in hoc princeps minister dei est. vt dicit Paulus
apls: et similiter ministri ad hoc a principib⁹ constituti.
Secundam rationē assiguat cum dicit. An putas quia nō
possim rogare patrem meū. Quasi dicaret: per aliam viam
possem euāderē vellem. Et exhibebit michi nō plusq̄
dīodecim legiōnes angelorū. Legio autē vna continet: sex
milia sexcentos seraginta set. Edūcendū ramē: q̄ christ⁹
non dicit hoc ppter hoc q̄ indigere auxiliō angelorū: s̄ mā-
gis cōuerso ipi indigēt suo auxilio. sed ut ostendat q̄ plu-
ribus modis poterat euadere. Tertiā rōmem assiguat cu⁹
dicit. Quomodo ergo implebūtur scripture. Scripture. n.
diminitus renēlate loquuntur expresse de passione christi. vt
pater ysaie. liij. et danielis. ix. et in pluribus alijs locis: que
nō implerent nisi xp̄s pateretur quod est incōueniens: cum
sint p̄p̄itate a prima veritatē. ppter qđ subdit. Quia
sic oportet fieri. Quia ex quo aliquid est scđm p̄destina-

tionē a deo predictū: oportet illud impleri, ibi enim est necessitas consequēti: no tamen consequētis: quia dīm̄ia p̄ ordinatio non tollit contingentia a rebus.

Illa hora dixit iesus turbis. Tangu ad latronem ep̄istis cui gladijs et fustib⁹ cōprehendere me. Quotidie apud vos scdebas docēs in templo: et nō metemittis. Hoc aut̄ totū factū est: ut adimplerent scripture pp̄betay.

Hic describitur christi patientia verbo. quia nō impatienter: sed rationabiliter alloquitur est turbam ipsū cōprehendente. Tangu ad latronē existis cū gla. et fu. com̄me. Quasi dicar: sine causa fecistis hoc: cuīs rationē assi gnat docēs. Quotidie. i. frequēter. Apud vos. i. in loco in quo habetis potestatem. Sedebā: pacifice. i. sine armis. Quasi diceret: tunc potuistis me cōprehendere: sequitur.

Hoc aut̄ totū factū est ut adimple. scriptu. pp̄betay. Quia scriptū erat de eo q̄ tractaret sicut maledictor et latro. ysaie. lxx. Cum sceleratis repūratus est.

Tunc discipuli oēs relicto eo fugerūt. At illi tenētes iesum: duxerūt ad capphā p̄incipem sacerdotū: ubi scribe et seniores cōunerāt.

Tertia p̄icula tertie patris: in q̄ describis discipulorū xp̄i ignauia. p̄mo oīni in ḡnali: cū dī. Tūc disce. oēs reli. co. i. xpo. Fugerūt. timore p̄terrī et dimiserūt magistrū suū sicut latrone deduci. ppter qd̄ seq̄tur. Et illi te. ie. dn. cū ad capphā. Ceter. n. p̄uo fuerat ducus ad aliam. vt dī Jo bā. xviij. cū mathe⁹ de hoc nō facit mēsionez: qz nō fuit ibi ducus nisi ppter quādā reuerentiā: qz erat sacer capphe vt ibide dī. Abi scribe. i. legis periti. Et seniores po p̄illi. i. indices ordinati⁹: vt supra risūz est. ca. xv. Loue nerant. Ad examinandū et iudicandū xpm.

Petrus autem sequebatur eum a longe: usque in atrium principis sacerdotum. et ingressus intro sedebat cum ministris: ut videret finem.

Hic ponitur ignavia petri in speciali cum dicitur quod Se quebatur eum a longe. Quia timebatne perciperetur ei esse discipulus. sequitur: Et ingressus intro. Qualiter autem ingressus fuerit: dicit Jobanis. xvii. f. per impetracionem alterius discipuli qui erat notus pontifici. Ut videtur finem. Licet autem non auderet christum confiteri seu defendere: tamen volebat videre quid finaliter fieret de eo.

Prinicipes autem sacerdotum et omne concilium querebant falsum testimonium contra Iesum: ut eum morti tradirent. et non inuenirent: cum multi falsi testes accessissent. Nonissime autem venerunt duo falsi testes: et dixerunt. Hic dicit. Possum destruere templum dei: et post triduum reedifica re illud.

Hec est quarta pars principalis huius capituli. in qua describitur ipsius Christi apprehensionis illusio. ubi quatuor tangentur per ordinem. Primum est eius accusatio maligna per falsos testes. Secundum accusati iniusta condonatio per malos iudices. ibi Et surgebas. Tertium condonati vituperatio per malignos apparitores. ibi Tunc expulerunt. Quartum petri negatio per tres vices. ibi Petrus autem sedebat. Circa primum dicitur sic. Principes autem sacerdotum et omne concilium querebant falsum testimonio. scilicet. Quia verum non poterat inuenire. Ut eum morti tradiceret. Per pilatum presidebat: quod ipsis non habebat alteram iusticiam. Et non inuenierunt. Usq[ue]

de possent eū accusare tanq; dignū mōre corām pilato.
 Cum multi falsi restes accesserint. Ad id quod dictū est p̄-
 turandū. Monissime aut̄ venerunt duo falsi testes. Dicere
 runt. hic dixit: possum destruere templū dei. Sed quereris
 quomodo isti dicuntur falsi testes: quia Jobā.ii. scribit q̄
 christus dixit indeis. Soluere templū hoc: et i tribus dieb;
 excirabo illud. Quod videtur idem esse cum eo qđ hic dici-
 tur: Dicendū q̄ illa verba que dixit christus Jobānis.ii.
 intelliguntur de templo corporis sui. ut ibidem dicitur: et
 hoc sonār verba ibidem posita. quia dixit ibi. Soluere tem-
 plū hoc. Non precipiendo eis: sed predicendo eis quid essent
 facturi. dissolviendo corpus eius: quod erat templū spiritu-
 ale dei. vnde sensus est. soluere. i. solueris corpus nesci per
 mortem quā nichil inferens: vnde sequitur ibidē. Et in tri-
 bus diebus excirabo illud. Excirare eum est: a somno mor-
 tis reuocare. qđ nō competit remplo materiali: sed templo
 spūali. s. suo corpori. isti aurē testes loquebātur ac si de te-
 plo materiali christus intellexisset: cum dicebat in tribus
 diebus reedificabo illud. qđ reedificabo pprie respicit tem-
 plū materiale. Item nō dixit destruam vel possum destrue-
 re: vt ipsi impouūt. sed dixit soluere. i. solueris mortem mi-
 chi inferendo: predicēs mortem suā et resurrectionē vt pa-
 tet ex predictis. Et sic patet q̄ isti testes mutauerūt verba
 eius et sententiā: in quo apparuit falsitas eorū. dato etiā q̄
 bene receperint verba eius et sententiā: tamen possunt dici
 falsi testes alia ratione. s. ex falsa intentione: quia intende-
 bant procurare mortem inuocentis.

Et surgens princeps sacerdotū ait illi. Nichil respo-
 des ad ea que isti aduersum te testificarunt? Jesus
 aut̄ rācebāt. Et princeps sacerdotū ait illi. Adiuro te per
 deū viuu: vt dicas nobis si tu es christus filius dei? Dicit

illi iesus. Tu dixisti. verū tamen dico vobis; à modo videbi-
ris f. m̄i hominis sedentem a dextris virtutis dei: et venien-
tem in nubibus celī. Tunc princeps sacerdotū scidit vesti-
menta sua dicens. Blasphemauit: quid adhuc egenus te-
stibus? Ecce nunc audistis blasphemiam. Quid vobis vide-
tur. At illi respondentes dixerunt. Reus est mortis.

Sedida particula quarte partis: in qua ostēditur qua-
liter xp̄s condēnatus est per malos iudices. dicit ergo sic.
Et sicut p̄ncip̄s sacerdotū. Ex impatiēria surrexit
de tribunalī: quia nō inueniebat unde posset iuste christus
condēnari. At illi. nichil respōdes ad ea. tē. Quia ea q̄
contra xp̄m dicebātur erant falsa & responsione indigna:
ideo nolebat respōdere. Itē quia volebat adimplere illū
quod de ipso scriptū erat; psaie. iij. Quasi agnus corā ton-
dente se obmutescer: & nō apernit os suū. sequitur Adin-
ro te per deum vnuū. Ad hoc autē respondet christus pro-
pter reuetentiā diuinī nōis imocati dicens. Tu dixisti.
Supple veritatē: quod patet ex sequētibus. Veritatem
dico vobis; à modo videbitis filiū hoīs se. a dextr. vir. dei. tē
Quia in iudicio extremo sic videbitur ab alijs qui eum in
iuste condēnauerūt. dicit igitur. Amodo: qz a tempore sue
passiōnis eum vltērins non viderūt. Tunc princeps sa-
cerdotū scidit vesti. Iste erat mos iudeorū scindere vestimenta
in signū doldris: quādo audiēbant blasphemiam diuinū
nominis. hoc autem imponebat princeps sacerdotum xp̄o.
ppter quod subditur. Blasphemauit. Propter quod
ipse & alijs assistentes iudicauerint eum dignū morte: eum
ramē dicet veritatem; yr patet multipliciter ex predictis,
in hoc euangelio.

Tunc expitterunt in faciem eius: et collapbis eum cederunt. Alij autem palmas in faciem eius dederunt inveteros. Propheta in nobis Christus: quis est qui te percussit.

Hic consequenter ostenditur qualiter Christus fuit turpiter viruperatus per malignos apparitorum, et hoc duplicitur. Primo factio: cum dicunt. Expuerunt in faciem eius. Tantum in hominē pestiferū erat dignum morire. Nihil enim erat indeoꝝ super tales spuerū in contemptum. Et collapbis eum cederunt. Hinc causa percunatioꝝ et viruperatioꝝ eum. secundū verbo dicentes. Propheta in nobis. tē. Quasi dicat: tu es falsus propheta.

Perrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla dicens. Tu cum Iesu Galileo eras. Et ille negauit coram omnibus dicens. Nescio quid dicis. Exeunte autem illo ianuam: vidit eum alia ancilla: et ait his qui erant ibi. Et hic erat cum Iesu Nazareno. Et iterū negauit cū iuramento: quod nō nouissimū hominē. Et post pusilliū accesserunt qui stabant et dixerunt petro. Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestū te facit. Tunc cepit detestari et iurare: quod nō nouissimū hominem: et continuo gallus cātauit. Et recordat̄ est petrus verbi Iesu quod dixerat: pūsque gallus cōtret

ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare.

¶ sic ostenditur qualiter xp̄s fuit negatus. a sīo discipu
lē tres r̄ces. primo simplici verbo. scđo cūz iuramēto;
tio p̄ declarationē cūm iuramento. i. per execrationem
quod cī quādō aliquis nō solū iurat per deūs sed etiam
imprecatur sibimet aliquid malū nisi id quod dicit s̄rverū.
dicit igitur Petrus vero se debat foris in atrio. Mō. n.
petrus erat simpliciter extra domū. vt iam dicitur est: s̄ erat
extra locū vbi xp̄s illudebat: in quodam atrio in quo erat
ignis accensus in medio. scđm q̄ dicit Luche. xxij. Et ac
cessit ad eum vna ancilla. De istis negationibus petri vi
decimū enāgeliste dīmesimode scribere: maxime de secunda
et tertia. quia de scđa dicitur hic q̄ fuit ad vocem ancille:
Luchas aut̄ dicit q̄ fuit ad vocem boīs. Jobānes aut̄ di-
cit q̄ fuit ad vocem pluriū. Similiter de tertia dicit Jo-
bānes: q̄ fuit ad vocē vnuis qui erat cognatus illius cui
petrus abscondit auriculā. Matheus aut̄ hic dicit q̄ fuit
ad vocem illoꝝ qui astabant. Dicendū igit̄ q̄ principa
lis intentio euāgelistaꝝ erat negationē trīnā petri expri-
me. et in hoc conueniūt omnes enāgeliste. Exprimere autē
personas accusantes petrum nō erat principalis intentio
eoz: sed tantū ex accidenti. tamen non contrāfāctur in hoc
quia veri simile est q̄ multi ad illa vba cōcurrerabant. circq;
petruꝝ: et consimilia verbā p̄ferebāt ipsum accusando. et sic
vnuis euāgelista vna per sonū nominat. aliis vna. aliā vel
plures. nec est ibi falsitas rōne dicta. Videlicet ita in veri-
tate historie: q̄ p̄ma negatio sui facti ad vocem hostiarie
principaliter. Scđa ad vocē illoꝝ q̄m stabat ad ignē. Fue-
rūt tamen excitati ab alia ancilla: ppter qđ. matheus illā
exprimuit hic: et de alijs rōne. q̄ autem hic dicit q̄ facto est
petro exē. mā: intelligendū est sic. i. sc̄ disponendo ad
exitū: quia alia cōcērat prope ignē. vt dicit Jobānes. sed rō-
mens ne perciperetur volebat exire. Tertia autē negatio
acta est multis euz. accusantibꝝ: inter quos p̄ncipalis erat

cognatus illius cuius petrus abscondit auticulā. nōtē qđ
exprimit eū Jobānes: de alijs tacendo. His dic.
parat vsq; ad illū locū. Hā t loquela tua manet.
facit. Zicet enim lingua hebrea sit vna: tamē aliquo m̄
varianabat scdm dīversitatē p̄incipijs. et ideo illi de galilēa
aliter loquebātur aliquod modo: qđ illi q̄ erāt de ibrlm.
sicut lingua gallica est vna: t tamē aliter loquitur illi qui
sunt de picardia: qđ illi q̄ habitat parisius. et per talē va-
riatē potest percipi: vnde aliquis sit oriundis. sequitur.

Zūc cepit detestare t m̄. In hoc significat iuramentū p̄
execrationē. Et recordatus est petrus. Dñs enī respexit
petrū. vt dicis Lucbe. xxij. Et ex hoc petrus recordatus est
de verbo xp̄i qđ dixerat eum negarij: et ad pententiam re-
dūctus est. Enōe sequit. Et egressua foras slem̄t amare.
Et ex hinc petrus et taxit in cōsuerudine: vt a p̄mo gallorū
cantu vsq; ad borā matutinā staret in oratione: fles p̄o-
ista negatione. vt babef in itinerario clementis.

Laplīm. xxvij.

Mane aut̄ factō: cōsiliū inerunt oēs p̄incipes fa-
cerdotū t seniores populi aduersus jesum: vt eum
morti traderent. Et vincitum adduxerunt eūm: t tradide-
runt pontio pilato presidi.

Oste. So qualiter passio xp̄i fuit per iudeos inchoata.
hic ostenditur qualiter fuit per gentiles consumata. Et di-
viditur in duas partes: ouia primo describitur ipsius xp̄i
crudelis occisio. Scđo ciuius fidelis t deuota timuitatio. iot
Cūm sero factū esset. Prima a obuc in duas. quia p̄mo de
scribit ipsius xp̄i iniqua condēnatio. scđo ipsius lenitentie
inique execratio. ibi Et postq; illuscrūt ei. 3. . . . a in qua
tuor: quia primo describit ipsius xp̄i coram et de presen-
tatio. Scđo ipsius presentati diligēs interrogatio. ibi Je-
sus aut̄ stent. Tertio innocētie ei declaratio. ibi Per viē

aut solēnem. Quarto innocens cōdennatio. ibi Videſ au-
tem p̄ſt ius. Prinia adhuc i duas: quia p̄mo describitur
iſc̄ ſp̄ri p̄ſentatio. vt dictū eſt. Sc̄do incidēt aliter ſub-
iurū inde desperatio. ibi Tunc videns. Circa primū dicit
ſic. Mane autē facto. Quia a media nocte uſq; ad illaz
horam illi ſerū eū. conſpiēdo: t palniſ cedendo ut viſuſ
eſt. Consiliū inierūt. tc. Mon enim ex testimonij preba-
bitis habebant aliquid unde poſſet accuſati corā pilato-
ſicut reuſ mortis: t ideo uiterius conſulebat qualiter eum
ſic dignū morte accuſatē. ut patebit infra. ſequitur. Et
vincū addouixerūt eū. Illi enim qui reputabauſt dignū mor-
te ducebat eorū iudice ligati. Et tradiderūt pōtio pi-
lato p̄ſidiū. Aliqui dicit Q̄ pilatus etat propriū nomen
eius: compositū ex nomine matris que dicebatur pila: et
patris qui dicebatur atus. pontius autē cognomen eius:
quia fuerat iudei missus a romaniſ ad iſulam pōtianā.
hoc autē diſiſe habet in quadā legenda que vocat aurea.
ſed quia iſi multa dicuntur de hoc que videntur p̄mā facie
ſalfa: que ppter plixitarem omitro. ideo aliter dicendū: q̄
pontius erat nomē eius. qđ patet ex dnobus: p̄mo qz poſt
ponit cognomen t nō preponit proprio nomini ſaltem de
cyrſu cauſa. Sc̄do quia hoc nomē ſatis commune eſt in Bur-
gundia: unde iſte pilatus circa erat oriundus. erat enim na-
tione lugonensis: vt dicit magiſter in historijs. Et idem di-
cit Josephus libro antiquitatū. pilatus autē erat ei⁹ cog-
nomen. p̄ſes autē erat nomē officij ſui: t dicitur a p̄ſide-
do: qz p̄ſidebat iudeis iſidem missus a romaniſ.

t. Tunc vidēs iudas qui enī tradidit Q̄ dānatus eſſet:
penitētia duxit terulit triginta argenteos princi-
pibus ſacerdotū t ſenioribus dices. Nequaſt radēſ ſan-
guinē iuſtū. At illi dixerunt. Quid ad nos: tu videris. Et
proiectis argeteis in templo recessit: t abieciſ laqueo ſeſu-

Spēdit. Prīncipes autē sacerdotū acceptis argētēs dīse-
runt. Non licet eos mīttēre in corbanā: quia preciū in-
gūniū est. Consilio autē initō: cīmerūt ex illis agrū figi-
ū sepūlturā peregrinorū. propter hoc vocatū est ager ille
acheldeūnāch: hoc est ager sanguinis usq; in bōdiernūm
diem. Tunc impletū est qd dictū est per iheremiam, ppbe-
tam dicentē. Et acceperunt triginta argētēos preciū ap-
preciati quē app̄reciāuerūt flijs israel: et dederunt eos in
agrū figuli: sicur coſtituit mīchi dominus.

Hic incidentaliter subditū īnde desperatio: cū dicitur.
Tunc vīdēs iudas qd eū tradidir: qd dāuatus ester. Hec autē
desperatio processit ex duobus. pmo ex magnitudine scēle
ris: tradendo ad morrem illū cuius rancā sanctitatē exper-
tus fuerat. Scđo qd dānationem suā audierat a xp̄o: vt di-
ctū est ea. pcedenti. quē sciebat pp̄hetā verissimū. Men-
tēria ductus. Iusfructuosa ramē: qd erat sine spe vñc. si-
cū de his qui liuit in īferno. Dicit sapiētie. v. dicētes in-
tra sepcūtētiā agētes. Rerulir trīgūnū argētēos prin-
cipib; et. Et quo patet qd cupiditas sua nichil valuit si
bi. sequit. Ad illi dixerūt. quid ad nos. Quasi dicat: uō
curamus si peccasti vel nō. Tu videris. Id est ad reper-
tūt vīdēre factū tuū. Et abiēs laqueo se suspendit. Et
desperatiōc: et in hoc plus peccanit qd in tradendo xp̄m. vt
dicit Hiero. cuius ratio est: qd in traditione xp̄i peccauit cō-
tra eius humanitatē dīrecte. sed in desperatione illa pecca-
uit dīrecte contra eius dīuinitatē qd cōtra infinitatē dīuinitē
misericordie. sequit. Nō licet eos mīttēre in corbanā.
Corban hebraice idē est Qd oblatio. corbanā autē erat loc
ad poneñdū oblationes factas in templo p̄o reparatiōne

templi et alijs necessarijs. Magna igit appareat sacerdos
exercario qui occasione ppi reputabat sibi licita: ymo tang
sacrificiu deo saceret: et tamē preciu vendicōis eius repu
tabat nepbarū q̄ indignū applicari ad ysus repli. Con
silio autē initio: emerūt ex eo agrum figuli. Quia ille cuius
ager erat: figulus fuit: ideo sic vocabat. v̄ forte q̄ ibi erat
terra apta ad faciendū vasa fictilia. In sepulturā pere
grimorū. Qui nō babebat ppiū sepulcrorum. Propter
hoc vocat⁹ est ager ille alcobelēm acb. tc. hoc ē dei ordinis
ratione factum est ad memoriam perditionis iude: et passionis
ppi. Tunc implētū est qd dictū est per Iheremiam. Quia
scdm q̄ dicit Hieronim⁹. licet auctoritas sequēs no sit in
libro Iheremie quē babem⁹. tamē Hieroni. vidit auctori
tate ita de verbo ad verbū in quodā libello hebreico q̄ di
cebat esse Iheremie ppberere. multi enim libri ppberaz nō
nō baberur: v̄ li Iheremiam nō est de textu. vt dicit Hiero.
Mec eriā in antiquis libris est: et tunc qd dicit per ppberā
intelligere debemus zacbariā. quia zacbarie scđo v̄ ab
ista sententia: licet verba aliquātu sunt mutata. Et acce
perūt triginta argētos preciu appreciati. Id est ip̄s ī xp̄i.
Quē appreclauerūt a filijs israel. Quia istud precium
fuit constitū inter iudam et sacerdotes qui erant de filijs
israel. Et dederunt eos in agru figuli. Hoc est pro agro
figuli. Sicut constituit nichil dñs. Hoc est additum ab
euagelista: qz ista predicta erat a deo preordinata.

i Esus autē stetit ante presidem: et interrogauit eum
preses dicēs. Tu es rex iudeoz? Dicit illi iesus. Tu
dicis. Et cum accusaretur a principibus sacerdotū et senio
ribus: incibil respōdit. Tunc dicit illi pilatus. Mou audis
quanta aduersum te dicūt testimonia? Et nō respondit ei
ad yllū verbū: ita vt iniitare preses rebentiter.

Nic poniſ ipsius presentati interrogatio. Ad cuius eviden-
tiam considerandum. Quid iudei accusauerunt ipm coram pilato de-
tribus ut habeat Luce. xxiiij. Primum fuit quod subuertebat gen-
tem iudeorum a cultu legis. Secundum quod auertebat populum a redi-
tione tributi imperatori romano. Tercio quod dicebat se esse
regem; et sic volebat sibi usurpare regnum. De primo non cu-
rauit pilatus; quia erat homo gentilis; et ideo non curabat
de observatione seu violacione iudaice legis. Secundum scie-
bat esse falsum; quod audierat a christo responsum fratre iude-
is. Redite quod sunt cesaris cesari. tc. ut super habitum est xxiij.
De tertio autem interrogauit ipm christum quod contra imperato-
rem videbatur esse directe: Quod aliquis dicere se esse regem in-
deorum qui seruiebant imperatori romano sub tributo; propter
quod romani abstulerant a iudeis nomen regni a tempore Iudei
pei. Et hoc est quod dicitur bic. Et interrogauit eum preses di-
cens: tu es rex iudeorum? Dicit illi iesus: tu dicas. si verita-
tem: quod non negauit se esse regem; sed magis consensit. Gerum
tum exposuit dictum suum dicentes. Regnum meum non est de hoc mundo
ut habet ioban. xvij. Et in hoc satiscerit pilato: quod regnum
imperatori esse non potest nisi in hoc mundo. Et sic regnum Christi
non erat contrarium imperatori. Et cum accusaret a principi-
bus sacerdotum et senioribus. De aliis quod dicta sunt quod expressi
us erant Luce. xxvij. Nichil respondit. Tunc quia ma-
nifeste falsa erant et responsione indigna: tunc quia vole-
bat adimplere illud quod erat scriptum de eo ysare. liij. sicut
agnus coram tondente se obmutaret et non apparet os su-
um. Tunc dixit pilatus. tc. Eadem ratione non respondit ei et
iterum quod volebat impediare passionem suam. Sequitur. Ita ut
mirareretur pre. vehe. Verpi patientia sic tacendo: cu om-
nia quod contra eum dicebant posset exsufflare uno verbo.

p. Et dicim autem solemnem consueverat preses populo di-
mittere unum vincum quem voluissent habebat autem tunc
vincum insignem qui dicebat barabas. Congregatis ergo

illis pilatis dixit. Quem vultis dimittam vobis: barrabam an
iesum quod dicit christus? Sciebat autem quod per inuidiam tradidisset eum.

Hic consequenter ponit innocentie christi declaratio. Ex primo ostenditur ciuis innocentia. Secundus indeorum resistentia. ibi principis autem. Prima in duas: quia innocentia christi primo declaratur de verbo iudicis. Secundo ex testimonio sue yforis. ibi seducere auit. Ad enuidiam prime partis aduentum. quod in favore indeorum concessum erat romanis ut in sollemnitate paschali dimittentur unus incarcerans secundum volitare corum in memoria liberationis eorum de egypto. Quia in sollemnitate paschali siebat memoria illius beneficij. Pilatus autem sciebat eos cupidos de obseruanda illa consuetudine. Ex altera parte solebat christum liberare ideo proponens eis optionem dicens: quod liberarer eis iesus vel barrabam et nullum alium. per hoc subtiliter credens liberare christum de consensu eorum. Quia non credebat aliquo modo quod per eum liberationem barrabe: quia erat homicida et seditionis et pessimus. ut baberetur Luce vice simo tertio. et ideo credebat quod preeligeretur liberationem eius. Et hoc est quod dicitur. Per diem autem solemnem. Non quicumque sed in solennitate paschali: videtur est. Losuerat preses populi. Dicitur autem hic insignis non nobilitate generis sed ex famosirare sui criminis: quia et bonum ad mala trasferimus. ut dicitur quinto metr baphisice sicut aliquis dicitur bonus latro ira parentis dici in signis sequitur. Quem vultis dimittam vobis barrabam autem iesum. etc. Quasi dicaret nullum aliud babebitis: et per hoc credebat liberare iesum ut dictum est: cuius rario subdit.

Sciebat enim quod per inuidiam tradissent eum. Quia publice arguebat via sacerdotum et parochorum.

Sed etea autem illo pro tribunali misit ad eum yfor et dicens:
Nil tibi et iusto illumita. non passa sum hodie per visum propter eum.
Hic declarat innocentia christi per testimonium yforis pilati.

16

Ad eū? euidentiā scienbū qđ diabolus qđ captionē xpī p-
turauerat per iudeos: p aliqua signa pp̄edit q ipse esset
vere xp̄s et per cōsequens q p eius mortē spoliareb̄ infer-
ius. Hoc aut̄ pp̄endit per eius' pacientiā et pscripturarū
impletionē. Et forte per sc̄rōz patrū in limbo existentiuꝝ
exultationē: et ideo mortem xpī impedire volebat per yp̄o-
rem pilati: cuius preces efficaces c̄tēdebat in cōspectu viri
sui. Et hoc est qđ dicit hic. Sedente aut̄ eo pro tribuna
li. Judicando. s. xp̄m. Misit ad eū yp̄or eius dī. vi. tī. &
iū. illi. Quasi diceret nullo modo condēnes eū: sed magis
eū dimitte. M̄stra. n. pa. sum p vi. pro. eū. Quia dy-
abolus appuerat ei monēs ea terroribꝫ ad liberationē xpī.
Utrū aut̄ talis aparitio fuerit ei facta in somno vel vigilia
expresse nou habef hic. Videtur tamen q fuerit ei facta in
somno: p hoc q hic dicit per yisum. Xps enī fuit presencia
sūs pilato valde mane: vt dictū est in principio hui⁹ capi-
tuli. Et ideo p̄babile est q yp̄or eius adhuc iacebat in le-
tro: quia domine non solent ita mane surgere sicut viti sui

P Rincipes aut̄ sacerdotū et seniores psuaserūt popu-
lis vt peterent bartabā: iesuꝝ vero p̄derent. Respo-
dēs aut̄ preses ait illis. Qūē vultis vobis de duobus di-
mitti? Et illi dixerūt: bartabaz. Dicit illis pilat⁹. qđ igit
faciam de iesu qui dicit christus? Dicit oēs: crucifigatur.
Et illis preses: quid. n. mali fecit? Et illi magis clama-
bant dicētes: crucifigatur. Descripta xpī innocentia
hic subiungitur iudeoz resistentia: in tantū enī odiebant
eū q p̄celegērūt liberare boiem pestifēz ne xp̄s liberaret.
& hoc ē qđ subodif hic. Principes sacerdotum & seniores
psuaserūt pplō falsas rationes inducendo. Et peterent
bartabam, &c, et patet ysq̄ ibi. Quid. n. mali fecit?

Quasi diceret non allegatis causam sufficientem sue moris. Et illi magis clamabant. Per clamorem autem tu multum populi voluerunt obtinere quod non poterant habere per rationem dicentes. Crucifigatur. Id est morte turpissima et acerbissima moriatur.

Idens autem pilatus quia nibil proficeret sed magis tumultus fieret; accepta aqua lauit manus coram populo dicens. Innocens ego sum a saignine huins iusti vos piederitis. Et respondens yniuersus populus dixit. Sanguis eius super nos et super filios nostros. Tunc dimisit illis barrabam: iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigetur. Tunc milites presidis suscipientes iesum in pretorio: congregauerunt ad eum yniuersam cohortem: et exuentes enim: clamidem coccineam circumdederunt ei. Et plenteos coronam de spinis posuerunt super caput eius: et arundinem in dextera eius: et genu flexo ante eum illudebant ei dicentes. Ave rex indeorum: et expuentes in eum. Acciperunt arundinem et percuciebant caput eius.

Declarata christi innocentia ut visum est. Hic posuitur ipius innocentis iniusta condemnatio: que processit ex parte iudicis ex timore ne si diuenteret eum contra clamorem populi accusaretur postea ad cesarem. et hoc est quod dicitur hic. Ideus autem pylatus quod nibil proficeret: ostendendo christi innocentiam ad eius liberationem. Sed magis tumultus fieret. Populi scilicet clamantis ad contrarium per seductionem sacerdotum ut visum est. Accepta

aqua latuit manus coram populo. Et hoc ut iudei totum pec
 carum super se acciperent; et ipse immissus esset a peccato. sed
 hoc non sufficit ad omnino datur eius excusationem. quia cum
 esset iudeus: tenebatur ex officio seruire iusticiam. Et ideo
 graviter peccauit faciendo contra eam: ad babylonum populi
 favorem: minus tamen peccauit quod iudeus: quia eius motus
 fuit minus malum. Iudei enim ad occidentem christum mori sunt
 per rancorem et odium. pilatus autem propter timorem cesaris
 et favorem iudeorum habendum. Quicquid dedit illis barta.
 Facta responsione a iudeis quod torum peccatum recipereunt super
 se et filios suos. Iesum autem flagellatum tradidit eis. cc.
 Licet ista flagellatio Christi ponatur hic post sententiam iudicis:
 tamen fuit ante facta: ut baberet Job. xix. quia ad hanc iu
 tentione cum precepit pilatus flagellari et illudi: ut iudei
 essent faciat sanguinem eius videntes enim sic puniuntur: etiam
 ultra condignum. et idcirco ponitur hic quasi per recapitulatio
 nem. Quicquid milites. Id est post flagellationem iunne
 et ante sententiam. Discipulos Iesum in pretorio et ceterum.
 Et magis illi illudetur in loco patenti et coram multitudine.

Et expuentes eum. Scilicet vestimentis suis. Clamidem
 coccineam. Id est rubeam in similitudinem purpurea qua videntur
 reges. Circumcederunt illi. Ipsorum vestiendo. Et plecte
 tes coronam de spinis. Id est iuncis marinis: ad modum spi
 narum acutis. Et ego qui feci scripti: audiui a quodam quod fuerat
 ultra mare cum sancto Ludouico rege francie: quod in li
 torio maris seuserat picturas iunctas per solutates inter
 medios. Posuerunt super caput eius. Pro similitudine
 corone regie. Et arundinem in dextera eius. Pro sceptro
 regio. Et gemislico ante eum. illius ei. Facto humiliiter et
 verbo. unde sequitur. Dicentes: aue rex iudeorum. Quasi dice
 rent: voluisti regnare et non potuisti. et sic eorum illusio accusa
 tionis iudeorum respondebat. Et expuentes eum tanquam in
 personam contemptibilem et villem. Acciperunt arundinem. De
 manu eius. Et percutiebant caput eius. Et ratione co
 reptus: et ratio doloris infagredi. quia ex tali percussione
 cuius

actile eodone intrabant caput eius.

Postque illuserunt ei exuerunt eum clamidem: et induerunt eum vestimentis eius: et duxerunt eum ut crucifigerent. Execuntes aut*em* invenerunt hominem cyreneum nomine symonem hunc angariauerunt ut tolleret crucem eius. Et venerunt in locum quod dicitur golgota: quod est caluarie loc.

Postque descripta est ipsi christi condonatio iniusta. Hic ponitur iunique sententie executio: et primo ponitur ipsius christi iudicati crucifixio. Secundo crucifixi illusio. ibi pretere untes. Tertio illius expiratio. ibi a septa aut hora. Circa christi crucifixionem quatuor tempora: loci visitas: iudeorum crudelitas. ibi et dederunt. misericorditas. ibi postque ait. latronum. societas. ibi tunccrucifixi sunt. Circa primum dicit sic. Et postque illuserunt ei eum. cum clavis. Quia clamidem illam coccineam imposuerant sibi solu ad illudendum eum sicut regem falsum. Et induerunt eum vestibus eius. Quibus spoliaverant eum ut predictu est. Et hoc fecerunt et ductis ad mortem magis conosceret in propria veste quod in aliena. Execuntes aut*em* iudee. tc. Hoc non est contra id quod dicit iohannes. et baulans sibi crucem. tc. Ipse enim primo portauit cruce suam quando exiit de domo pilati. ut dicit iobanus. Sed quia erat fatigatus ex precedenti labore ieuniis et vigiliis: ideo milites coegerunt simonem ad portandum eius crucem: ut cicius posset venire ad locum crucifixiois ut dicit hic. Et venerunt in locum qui dicitur golgotha quod est calvaria. Ille locus non est sic nominatus a calvaria ade*m* ibi sepulti: ut dicit aliqui. quod adam fuit sepultus in embro: ut habetur ioseph. xiiij. propter quod embro dicebat antiquus cariarbarbe. i. ciuitas quatuor. quod quatuor magni patriarche sunt ibi sepulti cum uxoribus.

suis. s. adam et elia: abraham et sara: ysaac et rebecca: iacob et lya. Dicis ergo caluarie locus: qz locus ille erat plen'ca plicib' mortuorum q ibi decollabant: qz ibi malefactores puniebant, et sic patet loci vilitas in quo christus crucifix' est.

Et dederunt ei viñū bibere cum felle mixtum, et cum gustasset noluit bibere.

Hic consequeretur ponitur iudeorum crudelitas: cum dicitur Et dederunt ei viñū cum felle mixtum. Jobanus autem dicit: Qd dederunt ei acerū. Id evidenter autem huius considerandum. Qd aliqui dicunt hoc esse factum: ut cito moreretur, et sic milites de eius custodia cito expedirentur: quia debebat eum custodire quoniamqz expirasset. Dicunt enim Qd existentes in ore meo si poterint acero cito morientur: sed hoc non videtur multum probabile: quia acerum est frigidum; et per consequens video ut magis mortem saluum differre, ppter quod alius dicendum est. Scribitur enim in quodam libro hebreo: qui apud eos intitulatur liber iudicium ordinarium. Qd quia salomon dixerat puerioꝝ. xxii. Date sicerā. Id est potum inebriatiuum mercutibus: et viñū bis qui amaro sunt animo: ut bibant et obliuiscantur egestatis sue: et doloris sui non recordentur amplius. ideo ex occasione bus verbis seniores iudeorum statuerat ut condonatis ad morteni daretur viñū a romanicum ad bibendum ut facili' tollerarent passionem. In iherusalem autem erant matrone de uote et compassione que hoc viñū dabant ex deuotione. Iudei ergo ex nimia crudelitate morti tale viñū datuꝝ pro Christo et alijs duobus cum eo crucifixis acceperunt sibi secundum Qd dictum erat Amos. iiij. viñū danatorum bibebant. et in loco eius posuerunt acerum cum felle mixtum. Et cum gustasset noluit bibere. Marchus dicit. et non accepit: quia non accepit ad bibendum: sed solum ad gustandum modicum

c iiiij

vt sic impleretur in eo quod scriptum est in ps. Dederunt in
escam meā fel: et in siti meo potauerūt me aceto.

p **O**stq; autē crucifixerūt eum: diuiserunt vestimenta
eius sortem mittentes. vt impleretur qđ dictū est per
prophetā dicentem. Diuiserūt sibi vestimenta mea: et super
vestem meā miserunt sortem. Et sedentem sc̄ uabant eum:
Et imposuerūt super caput eius causam ipsius scriptam.
Hic est iesus rex iudeorum:

Hic ponitur militum crucifigentū cupiditas: in hoc qđ
abstulerunt sibi vestimenta sua omnia: cum tamen dama-
ris ad mortem dimittatur aliquod vestimentū ad carnis
sue operimentū. Et hoc est quod dicit. Diuiserūt sibi ve-
stimenta eius. In quatuor partes: sc̄dm qđ dicitur Joban.
pīx. quia quatuor erant milites ipsum crucifigentes. Hor-
tem mitterentes. Ista fors fuit nulla super tunicam domini
inconsutilem: que erat facta quasi reticulato opere: et ideo
non poterat bene diuidi: cū non haberet aliqua futuram.
et ideo miserunt sortes quis habebet eam in regrā. Et ad
impleref qđ dictū est per ppberā. diuiserūt sibi. tc. Sc̄dm
hiēro. istud non est de textu mathei: nec est in antiquis libris:
sed tantū in euangelio iobānis. Expositio tamen bni au-
ctoritatis pater ex dictis. Et sedetis sc̄r. cū. Ille aliquis
raperet eum de cruce. Et imposuerūt sup caput eius cau-
sam ipsius scriptā. Iste erat modus indeoꝝ: qđ super capi-
ta crucifixorū ponebatur causa condēnatiōis ipsoꝝ. Ipse
autem accusatus fuerat qđ sibi volebat usurpare regnum in-
deoꝝ: vt pīsum est.

t **E**nī crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus ad de-
ptris: et unus a sinistris.

Hic describitur latronū societas. ad hoc enim crucifixi sunt cum xp̄o ex intentione iudeoꝝ: ut xp̄s videretur parri ceps et magister in malefactis eoꝝ sed ex intentiōe dei hoc permitteris factū est ut impleret qđ de xp̄o scriptuꝝ erat psaie. liij. Et cum sceleratis reputatus est.

Perterentes aut̄ blasphemabāt eum: mouentes capita sua et dicentes. Elab qui destruis templū dei: et in triduo illud recodificas; salua temetipm. Si filius dei es: descende de cruce. Similiter et pr̄incipes sacerdotū illudē tes cum scribis et seniorib⁹; dicebāt. Alios saluos fecir seipsum nō potest saluū facere. Si rex israel est descendat nunc de cruce: et credimus ei. Confidit in deo: liberet nunc eum si vult. dixit enim: quia filius dei sum. Id ipsuz aut̄: et latrones qui crucifixi erant cum eo: improperabant ei:

Hic describitur ipsius xp̄i crucifixi derisio: quia primo fuit derisus a pr̄etercurtib⁹; hoc est a vulgaribus hominib⁹ circa locū crucis cōcurrētib⁹. Elab. Interiectio est insultantis seu dcrioētis. Qui destruis templū dei. t.c. Imponebār enī sibi q̄ hoc dixerat: sed hoc falsum erat: ut visuz est ca. p̄cedēti. Salua temetipm. Quia si dicerēt. non potes: ex quo patet falsitas tua. Secundo fu it derisus a sacerdotib⁹; et hoc est qđ dicitur. Similiter et pr̄incipes sacer. illu. cū scri. Id est legis peritis. Et se minorib⁹. Id est iudicibus ordinarijs. Dicebant. alios saluos fecit. Quasi dicerent: nō est verū. qz si posset facere talia: saluaret temetipm. Si rex israel est. Mō quicqz: h̄ messias p̄missus in lege. Descēdat nūc de cruce. Quia

ali reges nō possent talia facere. Et credimus ei. Falsū
dixerūt: q̄ r̄maiora fecit quādo lazaru suscitauit: et quādo
post mortē de sepulchro surrexit. Et tamē non crediderūt
ei. Tercio fuit derisus & latronibus. et hoc est qđ dicitur
Id ipsum. Id est verba premissa. Et la. impro. cū.
Contrariū videlicet xxiij. vbi dicitur Q̄ vnus increpabat
eum: alter aut̄ rogabat eū dicens. Dñe memento mei dum
veneris in regnū tuū. Dicendū q̄ matheus loquitur scđm
modum loquendi quo societas dicit sliquid facere quādo
vnus de societate hoc facit. Vel aliter dicendū q̄ vterq; im
p̄perauit pro cbristo: sed alter videntis postea pacientiam
christi penituit et misericordiam petiit: et sic inuenit.

Extra aut̄ hora tenebre facte sunt super vniuersitatem
terrā vſq; ad horam nonam. Et circa horā nonā clamauit iesus voce magna dicens. Heli beli lamazabata
ni: hoc est d̄ens meus deus n̄c̄us: vt quid dereliquisti me.
Quidam autem illi stantes et audientes dicebant: heliaz
vocat iste. Et continuo currēns vnuis ex eis acceptam spō
giam impleuit acero et imposuit arundinē t̄ dabat ei bibere. Leteri vero dicebant: sine videamus an veniat belias
liberans eum. Iesus autem iterum clamans voce magna:
enīsit spiritum.

Hic conseq̄pter describitur ip̄ius christi crucifixi & de
risi expiratio. vbi primo noratur perturbatio clementorū
quasi christo morienti compacientiū. Secundo confessio af
fistentium. ibi centurio autem. Prima in duas: quia pri
mo describitur perturbatio corporū superiorū. Secundo infe
riorū. ibi & ecce velū. Litca primū dicit sic. Ayj. hora tene

bre facte sunt. *zc.* Hieronim⁹ dicit sup̄ istū locū: q̄ iste tene
 bre fuerunt sancti p̄ retraccionē radioꝝ solis diuina virtute
 Origenes aut̄ dicit q̄ hoc factū est per interpositionē nu
 biū densarꝝ. *Sea* in hoc magis credendū est dyonisio q̄ di
 cit in ep̄la ad Holicarpū: hoc fuisse p̄ interpositionē lune
 fuit et terrā et solem sicut fuit in eclipsi solis: et ibidem di
 cit q̄ ipse hoc vidit tunc existens in egipto ubi est aeris puri
 tas: q̄r rarissime sunt ibi nubes et pluvie. Propter quod
 talia potuit tunc magis p̄pendere: vidit ergo ut dicit luna
 ab oriente ascendente versus meridiē: et supponenteū se so
 li. Hieronim⁹ aut̄ & origenes nō loquunt de illa eclipsi as
 ferendo q̄ sic fuerit ut dicunt: sed potuit sic fieri. Ex dictis
 patet q̄ illa eclipsis nō potuit naturaliter esse sed miraculo
 sa. et hoc multipliciter: primo q̄ luna erat. *pv.* ut patuit
 caplo precedēti. Et tunc luna distabat a sole per diametrū
 celi: eclipsis aut̄ solis nō potest fieri naturaliter nisi tem
 pore coniunctionis solis et lune. Propter qđ dicit dionisius
 q̄ mirabatur: q̄r non erat tempus cōueniens ad talē cōin
 tractionē. Secundū miraculū fuit ibi q̄r transacta eclipsi luna
 rediit ad orientē: ita qđ in vespere fuit in oriente sole existē
 te in occidente: et sic orbis eoz sunt ad pristinū statū resti
 tuti. Terciū miraculū fuit q̄r pars orientalis solis primo
 fuit obscurata: et iterū ultimō illuminata. Contrario aut̄
 modo sit in eclipsi naturali. Super vniuersaz terrā. *Hic*
 accipit pars pro toto: eclipsis enim solis nō potest esse vniuer
 salis: et propter hoc quādō dicit super vniuersam terram.
 intelligendū est de terra iudee. *Vsq̄ ad horam nouā.* Ex
 quo patet q̄ luna fuit immobilis sub sole per tres horas:
 et hoc fuit quartū miraculū illius eclipsis. *Mā* in natura
 li eclipsi luna contumē mouetur sub sole. *Et* circa horā
 nouā clamabat iesus voce magna dicens. *Heb̄i beli la
 maza.* *Heb̄i in hebreo idē est qđ de?* iota littera bebrayca
 adūcta facit signare cum hoc meus: & ideo beli idem est

¶ deus meus. latia via est dictio per se: et idem valet q̄ q̄re
in latino. zabarbarem nō est vera littera: quia nō significat
idem q̄ dereliquisti me: sed debet preponi ibi quedam littera
que vocatur ayin: et sonat sicut a formatum in gutture.
Vnde deber sic scribi Zababatani: et tunc significar idem q̄
dereliquisti me: sed per ignoranniam scriptorum corrupta est
littera in latinis libris. Dicit autem p̄ps se derelictus a deo
parre: quia dimisit eum in manu occidentium. Qui
dam autem illic st̄tes. Scilicet milites ipsum custodientes
qui erāt geriles: propter quod linguam bebaricā ignorabāt
dicebāt. Helpa vocat iste. Letera parent ysq̄ ibi. Je
sus autem irex clamans voce magna cunxit spiritum. Ex quo
pater q̄ illa vox non fuit naturalis: sed natrūculata. qd̄ ho
mo magno cruciari et longo afflictus: et ex tali afflictione
morti sic proximus non posset sic clamare virtutem nature.

e Ecce velum templi scissum est in duas partes: a
summo ysq̄ deorsum. et terra mota est: et petre
scisse sunt: et multa corpora sanctorum qui dormierant surrexe
runt. Et exentes de monumētis post resurrectionē eius:
venerunt in sanctam ciuitatem: et apparuerunt multis.

Hic secundo declaratur perturbatio elementorum infero
rum: quia ad motū terre et aeris velum templi scissus est.
Illi id autem velim erat scđm aliquos in introitu templi:
probibens aspectū eorum qui erant intra templum. et ideo per
talem scissionem declarata est impletio veritatis in morte
p̄pi: que latebat in figuris veteris testameuti. Scđm alios
vero nō fuit velum quod erat in introitu templi: sed velum
quod erat intra templū: inter sanctū et sanctum sanctorum.

Et scissio eius id est significat quod prius dictum est: et hoc dicunt
cōmuni² doctores. De utroque non velo dictum sicut plenius exponi.
Et tria mota est. Quasi non potens sustinere mortem Christi.
Et perre scissae sunt. In signum bui² quod corda Christi
cūqz durare debet pro morte cōpati. Et monumenta ap-
ta sunt. Externe motu ad deuotandum quod resurrectio Christi
propinquia erat: et aliorū cū ipso resurgentium. Et mulieres
sanctas quod dormierat surrexerunt. Non tunc quando monumenta ap-
ta sunt scilicet hora mortis Christi: sed postea quando surre-
xit: quod cum eo surrexerunt tantum testes sue resurrectionis. et
hoc est quod subditur. Et ezechiel de Iudeo. post resurrectionem
Christi. i.e. Christi. Elegerunt in sancta civitate. i.e. Iherusalem quod disciebatur
scatam propter templum diuinum cultui deputatum quod erat ibi.
Et appulerunt multis ad declarationem omnium resurrectionis.

Coneturio autem et quod cum eo erant custodiētes Iesu viso ter
remotum et bis quod fiebat. timuerunt valde dicentes. Ge-
rere filius dei erat iste. Erat autem ibi mulieres multe a longe
que sequente erant Iesu a Galilea ministrantes ei: inter quas
erat Maria Magdalene: et Maria Iacobini: et Ioseph mater: et
mater filiorum Zebedei.

Hic ponitur assidentium confessio et primo centurionis et
sue societatis quod videntes signa predicta in morte Christi confessi
sunt virtutem sue divinitatis dicentes. Vere filius dei erat iste.
Et pro consequens eiusdem nature cum eo. Secundo ponit confessio
mulierum deuotarum quod confitebant eum factum in Christum assisterat
ipsi morienti: quod non audebant facere apostoli: quod solus
Iohannes legitur ibi testisse: et hoc est quod dicitur. Erant autem
ibi mulieres multe a longe. Cōtrarium videt Iohannes. p. 15. vbi
dicitur quod stabant ultra crucem. Dicendum quod erant longe respectu
militum propter crucifixionem et custodientium. Sed prope erant

respectu aliorū astatutū nō erant enīz ita longē quin posset
cū loquente audire quādo dixit matri sue: mulier ecce fili-
us tuus. tc. Que secute erat iēsum a galilea. Ex devoti-
one quā habebant ad audiendū verbū ei⁹. Ministratēs
ei. Necessaria vite sue de facultatib⁹ suis. Iste enim erat
mos indeoꝝ q̄ necessaria vite admisstrabāt doctorib⁹. In-
ter quas erat maria magdalene. Sic noīata a magdalo ca-
stello. Et maria iacobī: et ioseph mater. Ista erat soror
marie matris ppi. et mater filiorū zebedei. Scilicet Ja-
cobi et Johannis.

¶ Im aūt sero faciū esset: venit quidā homo diues ab
arimathia noīe ioseph: q̄ et ipse discipulus erat ie-
su. Hic accessit ad pilatū et pecijr corpus iesu. Tūc pilat⁹
iussit reddi corp⁹: t accepto corpore ioseph inuoluit illō in
sindone munda: t posuit illud in monumēto suo nouo qđ
excidérat in petra. Et aduoluit sarcum magnū ad hostium
monumenti t abiit. Erat aūt ibi maria magdalene: t al-
tera maria: sedentes contra sepulchrū.

Hic describit ipsi⁹ christi mortui denota tumulatio. ybi
duo ponuntur. Primum est sepelientū denotio. Secundū
iudicorū malignantiū machinatio. ibi altera aut dic. Lir-
ca primū aduerrendū q̄ licet mors christi fuerit ignominī-
osa: vt patet ex predicens. sepultura tamen eius tunc nobis-
lis et sumptuosa. Unius ratio est qđ passibilitatē erbum
nitatē assumpsit xp̄s propter nostrā redēptionē. Et ideo
ipsa cōplēta in sua morte: predicta debuerunt cessare: t ea
que sequebant quodāmodo ad gloriā sic resurrēctis pri-
uere. Ut rūq̄ aūt fuerat predictū per ysayam prop̄beta de-

turpitudine mortis eius ysaye. liij. tanquam onus ad occi-
 sionem ducetur. et sequitur ibidem. Cum sceleratis
 repuratis est. Denobilitare sepulture eius dicitur ysaye.
 Et radix iesse qui star in signū populoꝝ ipsius gentes de-
 precabuntur: er erit sepulchrum eius gloriosum: Hoc est
 ergo quod dicitur hic. Cum sero factum esset. Quia circa
 vesperam serie sexte depositus est de cruce. Venit quidam
 homo dives. Et properat hoc potuit de facilis accedere ad
 pilatum: et quia erat uobis eramus de curia. ut haberur
 in evice primo rercio. Ab arimathia. Ista est ciuitas que
 primo regum dicitur ramatha. De qua fuit orationis sa-
 mmel. Momen ioseph. Momen autem eius exprimitur
 quia erat homo famosus. Qui et ipse discipulus erat
 Iesu. Occulte tamen ne expelleretur de sinagoga: quia se-
 cundū q̄ dicitur iobannis duodecimo ex principibus mul-
 ti crediderunt in Iesum sed propter phariseos non confite-
 bantur: ne de synagoga ei uicerentur. Hic accessit ad pila-
 tum. Deposito enim timore confidenter pecis corpus Iesu
 ad sepeliendū bonorifice. Tunc pilatus iussit reddi cor-
 pus. Cum quia ioseph erat homo valens et nobilis pro-
 pter quod pilatus petitioni eius voluit acquiescere: tunc
 quia sciebat christum crucifixum in iuste. Et accepto cor-
 pore ioseph inuoluit illud in sindone mūda. Hoc est in pā-
 no lineo mundo: propter quod corpus Christi non consecra-
 tur in altari super pannū sericū sed lineū: q̄z corpus xp̄i
 in sepulchro tali panno fuerat inuolūtū. Et posuit illud
 in mom. s. qd̄ erat sumptuose factū. Homo. q: si aliq̄s
 fuisset ibi ante sepultū calūmiori posset a iudeis q̄ ille sur-
 rexisset etnō xp̄s. Quod exci. in pe. Eadē rōne factū est
 hoc: ne si xp̄s fuisset sepultū in terra dicereſ a iudeis q̄ di-
 scipuli rapuissent corpus ei⁹ fodierēs in terra de fabrus
 p̄ viaz subterraneā. Et ad uoluit saxū magnū. Qd̄ nō pos-
 set defacili amoueri: ne aliq̄s venies posset rapere corp⁹ xp̄i
 Ad h̄ monymē. Monymē illud factū erat qd̄ modū

cuiusdam domūcula iu^eus^r medio erat sepulchrū: et in do-
mūcula erat quoddā boscolum ad habendū illuc ingressū.
Erat autē ibi magdalene: et altera maria. Assistentes sepe
licentibus xp̄m ex deuotioē ad videndū qualiter possent re-
uerti ad ipsum inungendum.

a Altera autē die q̄ est post parascenē: conenerūt princ̄
pes sacerdotū et pharisci ad pilatū dicētes. Dñe re-
cordati sumus: qz seductor ille dixit adhuc vīnens: post
trīc̄ dies resurgam. Tabe ergo custodiri sepulchrū vsc̄ in
terciū dīem: ne forte veniāt discipuli ei^r et furent euz et di-
cānt plebi surrexit a mortuis: et erit nouissimis errorē pei-
or priorē. Ait illis pilatus: habetis custodiā: tē custodire
sicut scitis. Illi autē ab eū mūniciūt sepulchrū signan-
tes lapidē cū custodib^r.

Hic ponit iudeoz machina-
rio: qz impetraverūt custodirī sepulchrū ne discipuli xp̄i ra-
peret corpus eius et disulgarent eū resurrexisse. Sed quia
nō est consiliū cōtra deum, vt dī puer. xxj. ideo factū iude-
orū magis fecit ad oppositū. s. ad certitudinē dñice resurre-
ctiōis qz ab ip̄is custodibus testificata est vt habeat sequēti.
caplo. Et hoc est magū. s. habere testimoniū ab aduersa-
ris. Dicit ergo. Altera die q̄ est post parascenē. i. sabba-
to: qz feria vi. in q̄ passus est xp̄s dicta est pas̄cues. i. pre-
paratio: quia illa die pabauit cibaria pro sequēti die. In
crastino igit̄ dñice passiōis. Conenerūt prī. sa. et pbs.
ad pi. tc. et p̄z vsc̄ ibi. Ait illis pi. ba. cu. Id ē concedo
q̄ accipiatis milites ad custodiendū eū pro voluntate vīra.

Illi aīr abe. mu. se. Milirib^r armatis. Signātes la-
Sigillo suo ne aliqs possit ingredi sine scitu eoꝝ.

Finis.

✓
1420

Fallax is dead for me
Also (a' e a²)

